

Równanie różniczkowe liniowe

Pod względem matematycznym szukana odpowiedź układu liniowego o znanych stałych parametrach R_k, L_k, C_k w k -tej gałęzi przy danych wymuszeniach, oznaczona przez x , badana w stanie nieustalonym, spełnia równanie różniczkowe liniowe, zwyczajne, niejednorodne, o współczynnikach stałych, mające postać:

$$\frac{d^n x}{dt^n} + a_{n-1} \frac{d^{n-1} x}{dt^{n-1}} + a_{n-2} \frac{d^{n-2} x}{dt^{n-2}} + \dots + a_1 \frac{dx}{dt} + a_0 x = f(t)$$

Wyraz wolny $f(t)$ jest związany z wymuszeniami, którymi są np. napięcia źródłowe lub prądy źródłowe.

Zależnie od tego, czy wolny wyraz występuje, czy też nie, rozróżniamy dwa przypadki:

- przypadek ogólny, w którym wyraz wolny znajduje się pod działaniem wymuszenia zewnętrznego, nie będącego tożsamościowo równym zeru i układowi temu jest przyporządkowane pełne równanie.
- przypadek szczególny, w którym układ jest w stanie swobodnym (nie działa na niego wymuszenie zewnętrzne), prawa strona równania jest wówczas równa zeru i mamy równanie różniczkowe zwyczajne.

W każdym z tych przypadków przy rozwiązywaniu równania rzędu n występuje w rozwiązaniu n stałych całkowania, które wyznaczamy z n danych warunków początkowych lub warunków brzegowych.

Rozwiązanie równania różniczkowego, które stanowi odpowiedź x układu w stanie nieustalonym, składa się z dwóch członów (zwanych składowymi) :

X_w - składowej wymuszonej, która stanowi całkę szczególną równania różniczkowego niejednorodnego

X_s - składowej swobodnej, która stanowi całkę ogólną równania różniczkowego jednorodnego.

Odpowiedź X układu w stanie nieustalonym jest sumą algebraiczną obu wyżej wymienionych składowych.

$$X = X_w + X_s$$

Układ n równań różniczkowych liniowych

Równanie różniczkowe liniowe rzędu n jest równoważne układowi n równań różniczkowych liniowych, pierwszego rzędu, o współczynnikach stałych, zawierających n zmiennych x_k przy $k=1, 2, \dots, n$.

Układ ten napiszemy w postaci macierzowej:

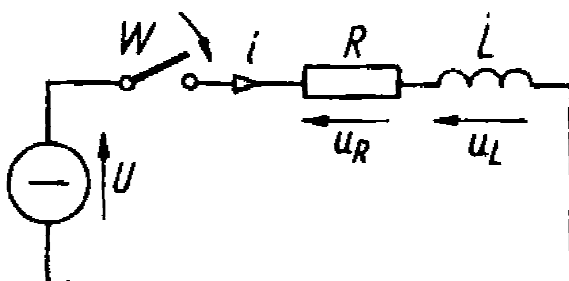
$$\frac{d}{dt} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ \dots \\ x_n \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & 1 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & 1 \\ -a_0 & -a_1 & -a_2 & \dots & -a_{n-1} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ \dots \\ x_n \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ \dots \\ 0 \\ f(t) \end{bmatrix}$$

czyli krótko: $\frac{d\mathbf{X}}{dt} = \mathbf{A}\mathbf{X} + \mathbf{F}(t)$

Wektor \mathbf{X} nazywamy wektorem stanu.

Badanie gałęzi szeregowej RL .

Odbiornikiem jest gałąź szeregowa R, L przy warunku początkowym zerowym, a wymuszeniem - napięcie stałe U doprowadzone do odbiornika w chwili $t = 0$:

Zakładamy, że w chwili $t = 0$ napięcie doprowadzone wzrasta skokiem od wartości zerowej do wartości U (czyli wyłącznik **W** zostaje zamknięty momentalnie i w sposób bezłukowy). Bilans napięć w oczku elementarnym daje równanie różniczkowe liniowe niejednorodne, o współczynnikach stałych:

$$Ri + L \frac{di}{dt} = U$$

Po rozdzieleniu zmiennych i oraz t , następnie po całkowaniu równania i po zdelogarytmowaniu, otrzymujemy prąd w stanie nieustalonym, będący funkcją czasu:

$$i = \frac{U}{R} (1 - e^{-\frac{R}{L}t})$$

Wprowadzamy wielkość fizyczną, zwaną stałą czasu, określoną wzorem: $\tau = L / R$ zależną tylko od parametrów badanej gałęzi: indukcyjności L oraz rezystancji R .

Wstawiając stałą czasową do wzoru na prąd w stanie nieustalonym otrzymujemy:

$$i = \frac{U}{R} (1 - e^{-\frac{t}{\tau}})$$

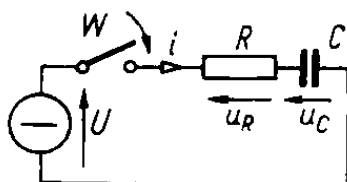
Wartość chwilowa prądu nazywamy prądem nieustalonym, jest ona sumą algebraiczną dwóch członów:

- człon $i_w = U/R = I$, zwany jest prądem wymuszonym lub prądem ustalonym, który ma taki kształt jak wymuszenie U , a więc jest niezależny od czasu.
- człon $i_s = -\frac{U}{R} e^{-\frac{t}{\tau}}$, zwany prądem swobodnym lub prądem przejściowym, który jest funkcją czasu malejącą wykładniczo i dąży asymptotycznie do zera.

Suma algebraiczna tych składowych, prąd $i = i_w + i_s$ jest funkcją czasu rosnącą i dąży asymptotycznie do prądu ustalonego I , gdy czas dąży do nieskończoności.

Badanie gałęzi szeregowej R, C .

Odbiornikiem jest gałąź szeregowa R, C przy warunku początkowym zerowym, a wymuszeniem - napięcie stałe U doprowadzone do odbiornika w chwili początkowej $t = 0$.

W chwili początkowej $t = 0$ napięcie doprowadzone wzrasta skokiem od wartości zerowej do wartości U . Odpowiedzią układu jest napięcie na kondensatorze u_C będące funkcją czasu; prąd ładowania kondensatora oznaczamy przez i bez wskaźnika. Wielkości te są ze sobą związane zależnością:

$$i = C \frac{dU_C}{dt}$$

Bilans napięć w oczku elementarnym wyrażamy równaniem:

$$u_C + Ri = U$$

Napięcie wymuszone u_{CW} , stanowiące całkę szczególną równania niejednorodnego, ma taki kształt jak wymuszenie i wynosi:

$$u_{CW} = U$$

Napięcie swobodne u_{CS} na kondensatorze, stanowiące całkę ogólną równania jednorodnego:

$$u_{CS} = -U e^{\frac{-t}{RC}}$$

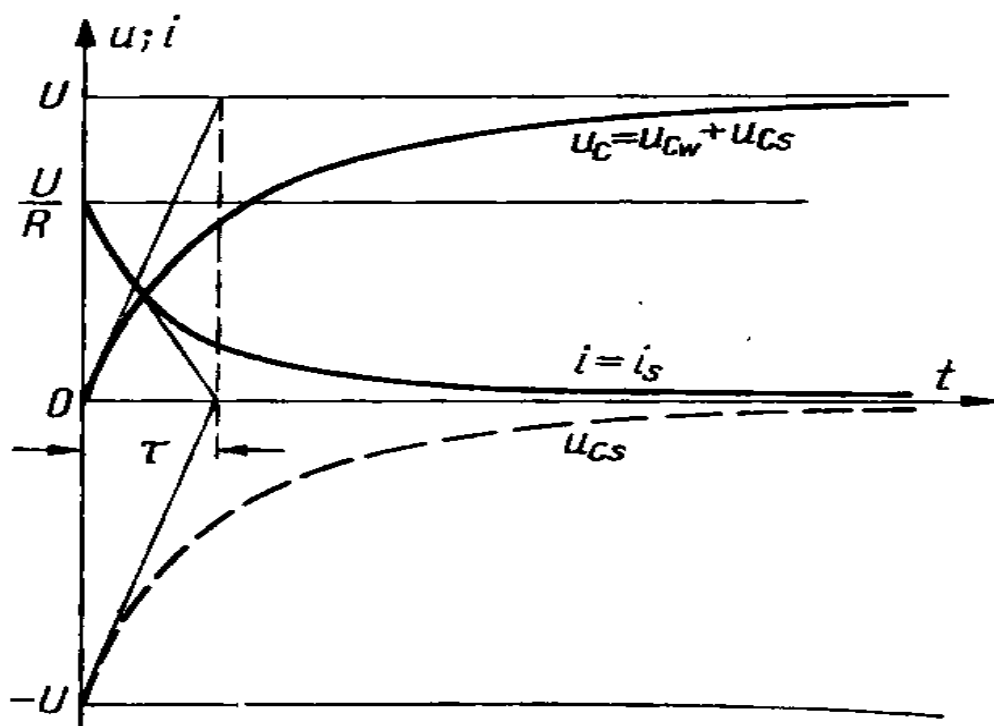
Napięcie nieustalone na kondensatorze wynosi:

$$u_C = u_{CW} + u_{CS} = U(1 - e^{-\frac{t}{RC}})$$

a prąd ładowania kondensatora

$$i = \frac{U}{R} e^{-\frac{t}{RC}}$$

Stała czasowa jest w rozpatrywanym obwodzie określona wzorem: $\tau = RC$

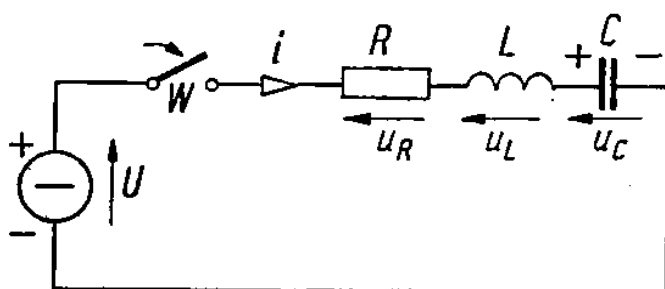

Badanie gałęzi szeregowej RLC

Przypadek gdy kondensator ładowany jest ze źródła napięcia stałego, poprzez opornik i cewkę.

Mamy dany obwód, w którym odbiornikiem jest gałąź szeregowa o parametrach R, L, C różnych od zera przy warunkach początkowych zerowych, a wymuszeniem - napięcie stałe U doprowadzone w chwili początkowej $t = 0$.

Zakładamy, że w chwili $t = 0$ napięcie doprowadzone wzrasta skokiem od wartości zerowej do wartości U , czyli wyłącznik W zostaje zamknięty momentalnie.

Za odpowiedź obwodu obieramy napięcie u_C na kondensatorze, będące funkcją czasu.

Bilans napięć w oczku daje równanie:

$$Ri + L \frac{di}{dt} + u_C = U$$

Z równania tego eliminujemy prąd za pomocą zależności:

$i = C \frac{du_C}{dt}$ i dochodzimy do równania różniczkowego

liniowego niejednorodnego, drugiego rzędu, o współczynnikach stałych:

$$\frac{d^2 u_C}{dt^2} + \frac{R}{L} \frac{du_C}{dt} + \frac{1}{LC} u_C = \frac{1}{LC} U$$

Napięcie wymuszone na kondensatorze u_{CW} , stanowiące całkę szczególną równania różniczkowego niejednorodnego, ma taki kształt jak wymuszenie, jest stałe i wynosi:

$$u_{CW}=U$$

Napięcie swobodne na kondensatorze u_{CS} , stanowi całkę ogólną równania różniczkowego jednorodnego drugiego rzędu:

$$\frac{d^2 u_{CS}}{dt^2} + \frac{R}{L} \frac{du_{CS}}{dt} + \frac{1}{LC} u_{CS} = 0$$

Równaniu temu odpowiada równanie charakterystyczne:

$$s^2 + \frac{R}{L}s + \frac{1}{LC} = 0$$

Pierwiastki równania charakterystycznego wynoszą:

$$s_{1,2} = -\frac{R}{2L} \pm \sqrt{\left(\frac{R}{2L}\right)^2 - \frac{1}{LC}} = -\alpha \pm \beta$$

Przy czym:

$$\alpha = -\frac{R}{2L} \quad \beta = \sqrt{\left(\frac{R}{2L}\right)^2 - \frac{1}{LC}}$$

Zależnie od rezystancji rozróżniamy trzy rodzaje rozwiązania

Przypadki rozwiązań zależne od rezystancji

Przy $R > 2\sqrt{\frac{L}{C}}$ wielkość β przedstawia liczbę rzeczywistą oba pierwiastki są rzeczywiste i ujemne. Fizycznie odpowiada temu ładowanie kondensatora ze źródła napięcia stałego poprzez rezystancję R i indukcyjność L , mające charakter aperiodyczny (nieokresowy).

Ładowanie aperiodyczne

Obydwa pierwiastki leżą na ujemnej części osi rzeczywistej. Przy warunkach początkowych zerowych zachodzi:

$$\begin{aligned} U_C(0) &= 0 \\ \text{oraz} \quad i(0) &= C \frac{du_C(u)}{dt} = 0 \end{aligned}$$

Napięcie wymuszone na kondensat. jest stałe i wynosi $u_{CW} = U$.

Napięcie na kondensatorze w stanie nieustalonym:

$$u_C = U + \frac{U}{s_1 + s_2} (s_2 e^{s_1 t} - s_1 e^{s_2 t}) = U - U e^{-\alpha t} \left(ch \beta t + \frac{\alpha}{\beta} sh \beta t \right)$$

Prąd płynący w obwodzie:

$$i = C \frac{du_C}{dt} = \frac{U}{L(s_1 + s_2)} (e^{s_1 t} - e^{s_2 t}) = \frac{U}{\beta t} e^{-\alpha t} sh \beta t$$

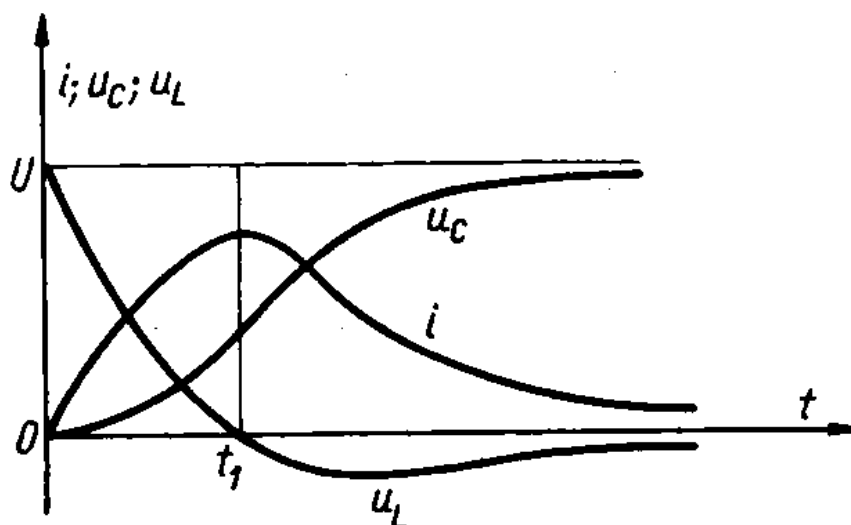
Napięcie na cewce:

$$u_L = L \frac{di}{dt} = U e^{-\alpha t} \left(ch \beta t - \frac{\alpha}{\beta} sh \beta t \right)$$

Napięcie na oporniku:

$$u_R = U e^{-\alpha t} \frac{2\alpha}{\beta} sh \beta t$$

Przebiegi w funkcji czasu prądu w obwodzie oraz napięcia na kondensatorze i napięcia na cewce:

Przypadek graniczny

przy $R = 2\sqrt{\frac{L}{C}}$ wielkość β staje się zerem, pierwiastki równania charakterystycznego są sobie równe i tworzą jeden pierwiastek podwójny, rzeczywisty i ujemny. Fizycznie odpowiada temu ładowanie kondensatora ze źródła napięcia stałego poprzez rezystancję R i indukcyjność L , mające charakter aperiodyczny krytyczny (nieokresowy krytyczny):

$$i(t) = \frac{U}{L} t e^{-\alpha t}$$

$$u_L = L \frac{di}{dt} = U e^{-\alpha t} (1 - \alpha t)$$

$$u_R = Ri = 2U \alpha t e^{-\alpha t}$$

$$u_C = U - u_R - u_L = U - U(1 + \alpha t) e^{-\alpha t}$$

Ładowanie periodyczne

Przy $R < 2\sqrt{\frac{L}{C}}$ wielkość β przedstawia liczbę urojoną.

Obydwa pierwiastki są zespolone sprzężone. Fizycznie odpowiada temu ładowanie kondensatora ze źródła napięcia stałego poprzez rezystancję R i indukcyjność L takie, że przebiegi napięcia na kondensatorze i prądu w funkcji czasu są oscylacyjne tłumione, w szczególności sinusoidalne tłumione. Rozwiązania można uzyskać na podstawie rozwiązań dla przypadku aperiodycznego podstawiając $\beta = j\omega$:

Prąd płynący w obwodzie:

$$i = \frac{U}{\omega L} e^{-\alpha t} \sin \omega t$$

Prąd jest zatem funkcją czasu sinusoidalną tłumioną, dążącą do zera przy czasie zmierzającym do zera. Napięcia na poszczególnych elementach:

$$u_L = \frac{U}{\omega \sqrt{LC}} e^{-\alpha t} \sin(\omega t - \varphi),$$

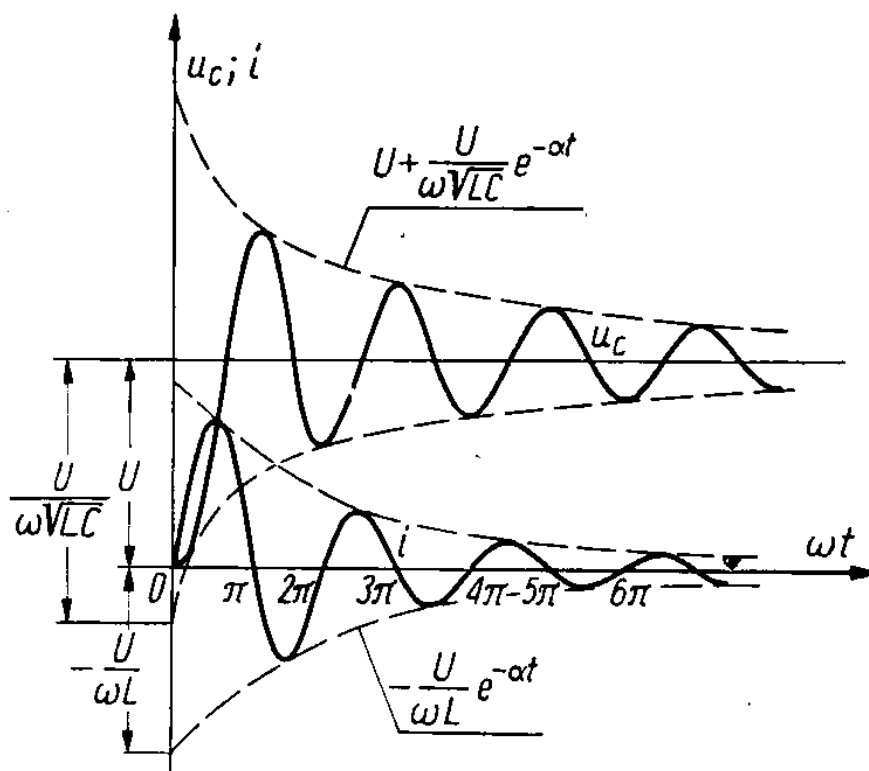
$$u_R = 2 \frac{U}{\omega} \alpha e^{-\alpha t} \sin(\omega t),$$

$$u_C = U - u_R - u_L = U - \frac{U}{\omega \sqrt{LC}} e^{-\alpha t} \sin(\omega t + \varphi),$$

przy wprowadzeniu kąta φ takiego, że:

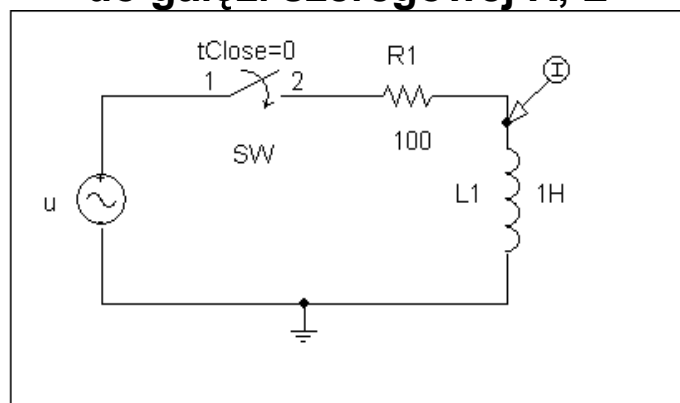
$$\sin \varphi = \omega \sqrt{LC}, \quad \cos \varphi = \alpha \sqrt{LC}, \quad \operatorname{tg} \varphi = \frac{\omega}{\alpha}$$

Przebieg napięcia nieustalonego na kondensatorze i prądu nieustalonego w funkcji czasu:

We wszystkich trzech przypadkach pierwiastki równania charakterystycznego leżą w lewej półpłaszczyźnie. W związku z tym składowa swobodna odpowiedzi u_{CS} maleje do zera dla czasu dążącego do nieskończoności.

Włączenie napięcia sinusoidalnie zmiennego do gałęzi szeregowej R, L

Bilans napięć w oczku:

$$Ri + L \frac{di}{dt} = |U_m| \sin(\omega t + \psi)$$

$$i = i_w + i_s$$

Prąd wymuszony jest całką szczególną równania różniczkowego:

$$i_w = \frac{|U_m|}{\sqrt{R^2 + \omega^2 L^2}} \sin(\omega t + \psi - \varphi), \quad \text{gdzie: } \varphi = \arctg \frac{\omega L}{R}$$

Prąd swobodny jest całką ogólną równania różniczkowego upr.:

$$Ri_s + L \frac{di_s}{dt} = 0$$

Równanie charakterystyczne $R + L s = 0$, $s_1 = -R/L$ czyli:

$$i_s = A e^{-\frac{R}{L}t}$$

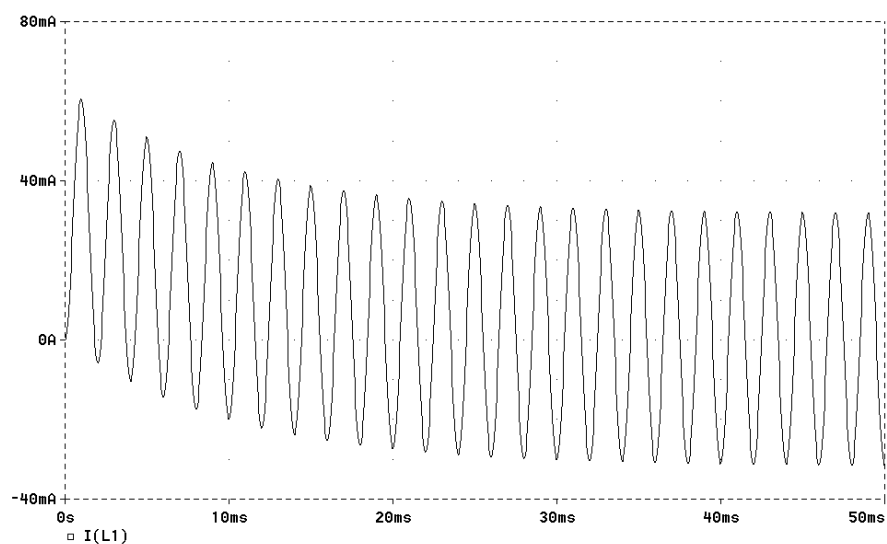
Stałą czasową A wyznaczamy z warunku początkowego:

$$i(0) = i_w(0) + i_s(0) = 0 \quad \text{zatem:}$$

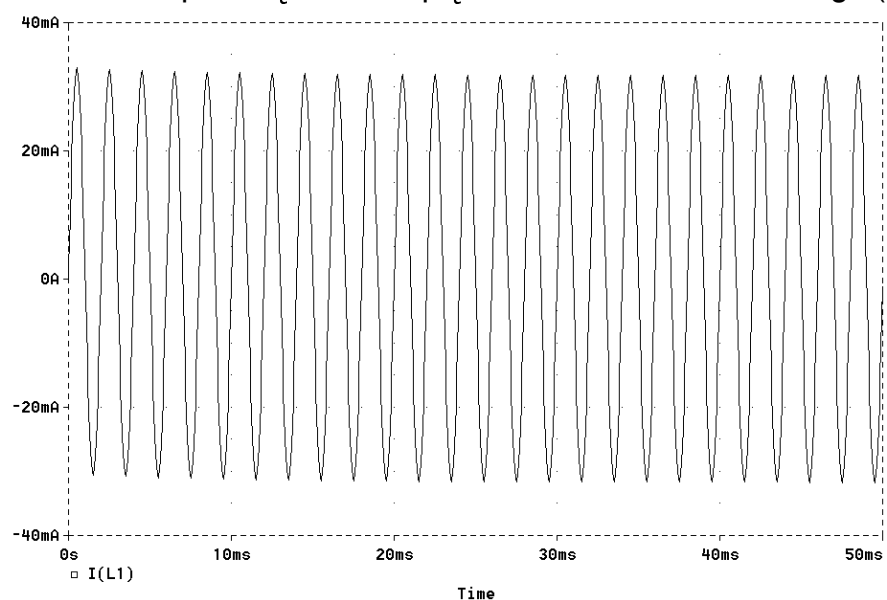
$$A = \frac{|U_m|}{\sqrt{R^2 + \omega^2 L^2}} \sin(\psi - \varphi),$$

całkowity prąd nieustalony wynosi :

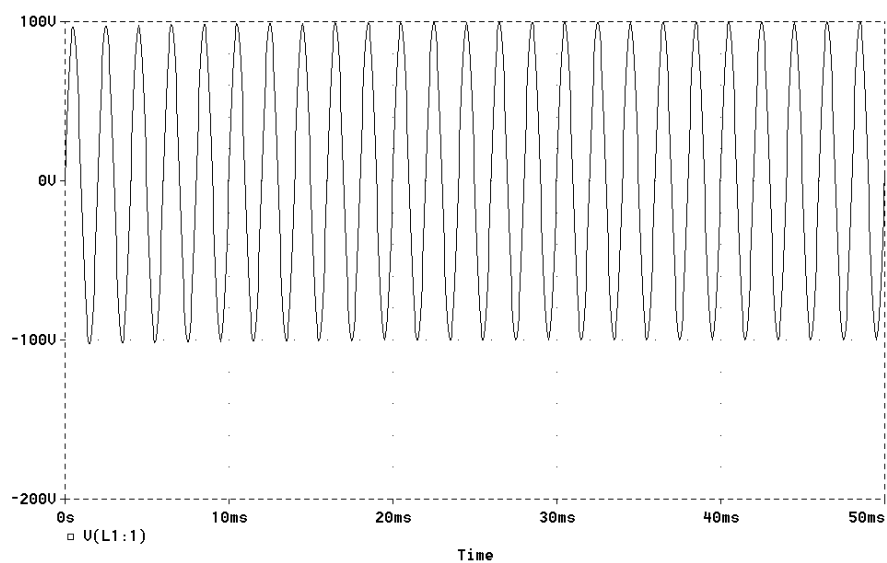
$$i = \frac{|U_m|}{\sqrt{R^2 + \omega^2 L^2}} \left[\sin(\omega t + \psi - \varphi) - \sin(\psi - \varphi) e^{-\frac{R}{L}t} \right]$$

Rys.1. Prąd w obwodzie po załączeniu napięcia sinusoidalnie zmiennego ($\Psi=0$)

Rys.2. Prąd w obwodzie po załączeniu napięcia sinusoidalnie zmiennego ($\Psi=86^\circ$)

Rys.3. Napięcie na cewce po załączeniu napięcia sinusoidalnie zmiennego ($\Psi=0^\circ$)